

TRANG NHẬT KÝ **BỐ VIẾT**

Những ngày tháng sinh viên tươi vui, bận rộn đã cuốn tôi chạy theo không mệt mỏi. Đã lâu lắm tôi mới lại được về nhà với bố, với căn nhà nhỏ bé mà dường như kể từ ngày mẹ mất đi, chỉ em chúng tôi đi xa, nó như lạnh lẽo và cô quạnh hơn...

Dọn dẹp lại ngăn tủ, tôi nhìn thấy một quyển sổ bìa màu đen được cất rất cẩn thận trong 1 ngăn nhỏ. Bản tính tò mò thôi thúc tôi mở những "bí mật" bên trong quyển sổ mà tôi chưa được thấy bao giờ. Tôi bỗng hồi tưởng những trang viết đầy ắp những kỉ niệm của bố và mẹ kể từ ngày hai người gặp nhau cho đến ngày mẹ rời xa bố con tôi sang thế giới bên kia. Đến những trang... chỉ còn một mình trong cảnh "gà trống nuôi con", bố viết:

Ngày... tháng...

Mình ở bên ấy hãy yên tâm, con gái lớn của chúng ta cũng đã yên bề gia thất với người mà nó yêu thương, tuy hơi xa xôi nhưng thôi cũng mừng cho chúng nó. Giờ tôi sẽ cố gắng lo cho hai anh em thành Tuấn, con Ngọc đợi ngày chúng nó ra trường. Tôi sẽ cố

gắng tạo điều kiện tốt cho hai anh em nó học tập.

Ngày... tháng...

Cái Ngọc phải đi học cao đẳng. Nó buồn vì không thi đỗ đại học như thành Tuấn. Hình như dạo này nó học hành có đôi chút chểnh mảng, tôi lo cho con bé quá. Tôi vẫn thường xuyên viết thư động viên con, giúp cho nó có định hướng rõ ràng hơn, con của chúng ta vẫn ngoan ngoãn mình ạ! Giờ tôi cũng làm thêm nhiều việc hơn mới đủ tiền gửi cho hai anh em nó. Bản thân không được học hành, thôi thì cố lo cho con nó bằng bạn bằng bè... chứ như mình thì khổ lắm!

Ngày... tháng...

Mấy hôm trước đi đội đất thuê cho mấy cái công nông để kiếm thêm ít tiền vậy mà bị đau lưng, cộng thêm cái bệnh phong thấp tái phát, lấy cao bóp mãi mà chưa khỏi, 2 ngày hôm nay vẫn phải ở nhà, chưa làm được gì. Sắp cuối tháng rồi, con bé út sắp về lấy tiền cho tháng tới, có lẽ cần phải chi tiêu tiết kiệm hơn nữa. Việc thì ít, mấy đứa lái công nông nó thấy mình

ốm đau nên không bảo làm. Khổ thân con gái, lớp tổ chức đi Sầm Sơn mà không có tiền nên đành lui thủ ở KTX một mình. Tôi là bố mà bất lực quá. Thành Tuấn giờ đang bận bịu ôn thi cuối năm, tôi cũng không muốn để nó đi làm thêm nhiều quá mà ảnh hưởng đến kết quả học tập, thành bé đi làm suốt nên gầy lắm, sức đâu mà học chứ! Nhìn con, nhớ mình mà lòng tôi đau thắt...

Ngày... tháng...

Đọc đến đây đôi mắt tôi nhoè ướt từ lúc nào. Đứa con gái vô tâm vụng về như tôi đâu biết, đâu hiểu rằng để các con được đi học, được bằng bạn bằng bè, bố đã phải âm thầm chịu biết bao cực khổ, nhọc nhằn...

Bố ơi con xin lỗi, con sẽ cố gắng học tốt, không để Bố phải khổ nhiều đến thế...

>> NGỌC HỒNG
Trưởng CĐ Sư phạm Hà Nội